

ΟΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΤΩΝ ΓΑΛΛΙΩΝ

Με τή νίκη του Λαϊκού Μετώπου στις τελευταίες εκλογές οι γαλλίδες αρχίζουν να πιστεύουν, ότι έφτασεν ή ώρα να πάρουν τα πολιτικά τους δικαιώματα.

Τελευταία ακόμα έκλεκτος πολιτικός έλεγε προς το περιοδικό «Γυναίκες στην παγκόσμια δράση» ότι θα ήτανε μεγάλο λάθος, αν το Λαϊκό Μέτωπο δε εξέλειφε την άδικία που καθιερώθηκε ανάμεσα στα δύο φύλα και δέν τόνωνε ήθικά το σημαντικόν αυτό παράγοντα, τήν εργαζόμενη γυναίκα δίνοντάς της πολιτικά δικαιώματα. Συνήθως, οι φόβοι για τους άρνητές των πολιτικών δικαιωμάτων στη Γαλλία στήριζονται στο ότι ή γαλλίδα είναι όπισθοδρομική και υποτάσσεται στην έπιρροή του καθολικού κλήρου.

Η άπάντηση του κ. Jean Jonquet, βουλευτή του Σηκουάνα και γενικού γραμματέα του Υπουργείου των Έσωτερικών, είναι αρκετά χαρακτηριστική: "Ημουν και είμαι πάντοτε υπέρ τής γυναικείας ψήφου. Δέχομαι κι έγώ, όπως και οι άλλοι, ότι το πρόβλημα αυτό είναι κάπως πιο δύσκολο στις καθολικές χώρες παρά στις διαμαρτυρόμενες, όπου ή Έκκλησία δέν έξασκεί τήν ίδια έπιρροή πάνω στη γυναικεία ψυχή, όπως ή καθολική. Άλλά νομίζω, ότι ή έπιρροή των ταξικών συμφερόντων και ή ψυχολογία του κοινωνικού περιβάλλοντος είναι πολύ πιο δυνατοί και ύπολογίσιμοι παράγοντες από τους ιδεολογικούς.

Πιθανόν ίσως να βρεθί κανείς μπρός σε καμμιά δυσάρεστη έκπληξη τήν πρώτη φορά που θα ψηφίσουν οι γυναίκες και αυτό, γιατί δυστυχώς ή γυναίκα δέν έχει τήν ίδια πολιτική διαπαιδαγώγηση με τον άντρα. Είναι όμως τόσο αναμφισβήτητο, ότι ο πρώτος και κύριος όρος για να πάρει ή γυναίκα συνείδηση των συμφερόντων της είναι αυτό το ίδιο το δικαίωμα τής ψήφου. Η γυναίκα θα ένδιαφερθί περισσότερο για πολιτικά προβλήματα, όταν θα μπορέσει να εκφράσει τή γνώμη της πάνω σ' αυτά.

Το παράδειγμα των γυναικών τής Ισπανίας είναι εύγλωττο. Έλεγαν στην Ισπανία στα 1934 πως, για το άνέβασμα τής αντιδράσεως έφταιγαν οι γυναίκες. Ως τόσο τι περίφημη άπάντηση έδωκαν οι γυναίκες στις τελευταίες εκλογές!»

Διδώ Σωτηρίου